

Nezávislý občasník absolventů Dismanova souboru = Dispress pro dospělé!

Je tu letošní říje – a s ní říjnové číslo!

Rozesílací seznam se utěšeně rozrůstá: také toto vydání dostanou někteří poprvé. Mohou si však o první dvě čísla napsat, dostanou je, dokonce opravená, bez chyb a překlepů. S překlepy zatočíme, klepům se ovšem nebráníme! Nadále rozesíláme čtyřstrany ve formě pdf, lze je přečíst (a odmáznout) ve velikosti A4, anebo je vytisknout na strojích s oboustranným tiskem, nejlépe jako „brožuru“ a „na výšku“, přeložením pak vznikne úhledná A5, jak ji známe z více než dvou set dřívějších Disspresů.

Společné táborové fotografie jsou vděčným artiklem, už jenom z toho důvodu, že si uvědomíme/te, komu ještě nedochází, že mnoha jiným už dochází na jejich mailové adresy **DRDSpress!** Čiňte se! Pokud vás napadne, komu byste rádi rozšířili jeho obzory (a zorničky), pošlete mu prosím toto pdf, anebo nám sdělte jeho mailovou adresu. Odmáznout domnělý spam lze jedním kliknutím, naopak najít a oslovit své někdejší blízké vyžaduje úderů víc, tak jako v případě rozesmátých z Mladějova 2007!

POŠTA / GLOSÝ / HLASY / OHLASY / POŠTA / GLOSÝ / HLASY / OHLASY / POŠTA / GLOSÝ / HLASY
To je nádhera!!! Ani nevíte, jak se mi po čtení tohoto druhu stýskalo! Kdysi dávno byl Dispress jediným měsíčníkem, který jsem pravidelně četla od začátku až do konce. Proč? Byly v něm neotřelé formulace, vtípky a svěžest všeho druhu, uměli jste občas podat humorně i tak obyčejnou věc, jako kde a kdy se sejdete a co tam budete dělat. Bývaly to jediné pravidelné zprávy z médií, na jejichž základě jsme měnili rodinné plány, cíle, priority, až už bylo léto či zima, den všední či sváteční 😊 Díky Vám budu mít (na důchod) už zase své oblíbené čtivo, budu s radostí sledovat změny, harmonogramy, programy a místa pobytu bývalých členů, budu s radostí sledovat, jak krásně stárnou, a budu se moci bát, že něco prošvihnu! 😊
Tož tužte se, staříci! Máma Nina

POŠTA / GLOSÝ / HLASY / OHLASY / POŠTA / GLOSÝ / HLASY / OHLASY / POŠTA / GLOSÝ / HLASY

„Brundibár“ v Praze, dokonce v domě U Kamenného zvonu!

Někteří z bývalých souborových členů se opravdu na základě pozvánky v předchozím DRDSpressu vydali do druhého patra někdejšího královského paláce. V koncertním sále domu U Kamenného zvonu jsme tak ve středu 4. října měli nádhernou oporu téměř domácího prostředí. V hledišti zasedla mj. paní Eva Schwarzová, která byla s DRDS v Anglii na přelomu let 1946/47 (před jedenasedmdesáti lety!), přišel také Jan Vacek z generace jen o málo mladší (začátek padesátých let), a pak samozřejmě rodičové, jejichž děti účinkovaly: Renata, Tobina, Petra, anebo třeba babička Smetáčková, jejíž Součci jsou pravnoučaty Smetáčkové Míly, rozené Kočvarové, která také v Británii a Holandsku vystupovala. Nesmírně nás potěšila přítomnost tří pamětnic terezínských představení z dob ghetta (odleva): paní Dita Krausová jich před nástupem do transportu absolvovala pětadvacet, spolu s ní přišly Helga Hošková-Weissová, autorka světoznámých obrázků, dokumentujících „to, co viděla“, a současná předsedkyně Terezínské iniciativy PhDr. Dana Lieblová. Co jméno, to ztělesněná houževnatost, s níž každá z nich dokázala vzdorovat pohnutému a tragickému osudu svých bližních i vrstevníků.

Pro skutečné souborové pamětníky jsme ještě vyhledali snímek, jemuž letos bylo 25 let! Na sluníčko jsme po dlouhých dnech natáčení vyšli, jakmile jsme uvnitř, ve studiu na Petynce, završili natáčení CD s Brundibárem pro americko-holandskou firmu Channel Classics. Dvě z výše zmíněných mamin se na fotce také snadno najdou, ve Zdenině náručí je Pepíček Vítek Ondračka, v černém triku dirigent orchestru i souboru Joža Karas, v modrém vpravo Eva Bošková, zbylí tři dospělí, to jsou dva technici a černovlasý producent Jared Sacks.

POŠTA / GLOSÝ / HLASY / OHLASY / POŠTA / GLOSÝ / HLASY / OHLASY / POŠTA / GLOSÝ / HLASY

Byl to moc hezký večer. V poslední době jsem viděla vícero Brundibárů, ale ten Vás je stejně vždycky nejmilejší. Těším se na další představení. Se srdečnými pozdravy Dana Lieblová

Děkuji za krásné, jako vždy dojemné představení a za všechno, co jste s Brundibárem za dlouhá léta dokázali. Srdečně Vás oba zdravím a na další setkání se těším, Helga Hošková

Jak jsem vám řekla, byl to pro mne obzvláště dojemný zážitek. Děti mají krásné hlasy a pohybují se přirozeně. Celý koncept je autentický, měla jsem pocit, že jsem se vrátila do minulosti. Byla jsem hluboce dojata. Doufám, že tato produkce bude dál pokračovat a že ještě mnoho a mnoho lidí ji uvidí a ocení. Vaše Dita

POŠTA / GLOSÝ / HLASY / OHLASY / POŠTA / GLOSÝ / HLASY / OHLASY / POŠTA / GLOSÝ / HLASY

Černobílé perličky / Černobílé berličky

Je to fotka z generálky představení *Děti dětem* v Žižkovském divadle na sklonku roku 1985. Bylo to pásmo české lidové poezie, tady, myslím, zrovna odříkáváme básničku *Hnalo děvče krávy z Uher do Moravy*. Kostýmy nám většinou šily maminky a vzpomínám si, že Tereza Pergnerová měla bohatou červenou sukni ušitou z rudého praporu práce, který rodina někde našla. Že je to generálka, to se pozná podle cviček a ponožek, představení jsme pak odehráli bosy/i, ale v divadle nebylo moc teplo, takže zkoušky jsme absolvovali obutí. Zleva Vilemína Kracíková, Tereza Pergnerová, Gabriela Souchová,

Pavla Horáková, Jiří Janát (je vidět jen kousek hlavy), Markéta Daňhelová, Tomáš Longa, Andrea Milichová, Radim Špaček, Zdenka Poncová. Z Budapešti čtenáře **DRDSpressu** zdraví Pavla Horáková

Když už Pavla jmenovala Tomáše Longu spolu s Radimem Špačkem, vyhledali jsme výjimečnou fotku z předávání cen na festivalu PRIX BOHEMIA 1987 – tehdejší vedoucí souboru, režisér Jan Berger, dovedl hned tři souborové členy k ocenění za výrazné dětské herecké výkony, kromě obou zmíněných kluků ještě blondátou Dominiku Šimerkovou. Za povšimnutí stojí nejen dobový šat přítomných, ale také spokojený úsměv našeho bývalého kolegy Jana Halase, syna básníka Františka Halase (v pozadí u stěny, ve světlém obleku s kravatou).

Tomáše s Radimem jsme našli i na fotografii ze studia, zřejmě ze dvojky, spolu s Antonínem Hardtem. Bude to stejný rok. Z Radima Špačka se postupem doby vyklubal vynikající filmový a televizní režisér: podle čerstvé ankety Kinoboxu se jeho celovečerní film „Pouta“ (2010) stal kritiky nejocetovanějším filmem desetiletí – hlasovalo pro něj 87 % filmových kritiků a publicistů! Za **DRDSpress** gratulujeme!

Maruška nám vyrostla! Upřímně blahopřejeme!

Je z ní jedna z nejuspěšnějších výtvarnic, před nedávnem – 27. září – jí byla v Galerii Emila Filly v Ústí nad Labem předána Cena EXIT 2017. Získala ji co by studentka pražské UMPRUM. Snímky její instalace a pozvánky na performance jsou na sociálních sítích, fotomomentku ze srpna 2001 však zaručeně nikde nenajdete – jenom v **DRDSpressu**! Maruš je tu zachycena jako čerstvý souborový nováček: na táboře v Javorníku se v zadních řadách během programu procházela po stole, neboť jinak by tehdejší avantgardní představení *Gorilí plavky* vůbec neviděla. Jak je patrné, dokázala si už tenkrát poradit! (druhá fotka je ze *Skácela na Troskách*)

FOTOSOUTĚŽ DRDSpress FOTOSOUTĚŽ DRDSpress FOTOSOUTĚŽ DRDSpress FOTOSOUTĚŽ

Fotohádanku z minulého čísla DRDSpressu jako první rozluštila Kačka Jeřábková (zamlada, totiž zasvobodna Kovaříková)! Bezpečně poznala na nebezpečném mysu Cabo da Roca odleva Kristinu Květovou, Aňu Beránkovou (dnes už Aňu Vomáčko Beránkovou), Lenku Švorcovou, Dana Pražáka a Mářu Háskovou. A podobně jako v předchozím případě Steve, také Kačule připojila fotku - tak to má být! Potřebujeme se přece všichni v těch nově příchozích Idách dobře vyznat!

A dnešní foto soutěžní?

Vzniklo na (prozatím) jediné výpravě DRDS do Japonska. V létě 2005 kluci pod vedením Franty Meda vysílali ze vzpomínkových akcí v Hirošimě, navštívili Kjóto a Tokio, za výrazné podpory Petry Horákové. A jakou položíme otázku?

Jak se jmenuje nejvyšší hoch z pětky (v září se oženil!) a jakými křestními jmény voláme na jeho dva sošné bratry, kteří jsou stále v souboru aktivními? Vtipné odpovědi pošlete na jednu z našich mailových adres (nikdo z Procházkovic rodiny však soutěžit nemůže, to by fakt nebylo fér...).

DRDSpress vždy byl, je a bude zadarmo! Vychází z čiré radosti a kratochvíle, sycen vzpomínkami, externími i interními paměťmi, vzkazy, pozvánkami, ústním podáním již nedoložitelných zážitků, také báčorkami a lidovou slovesností absolventů a přátel Dismanova rozhlasového dětského souboru. Obsah příspěvků lze i bez výslovného dovolení dále šířit a rozhojňovat tak povědomí o společenství, jež vždy bylo, je a bude jedinečné svou podstatou, přetrvávajícím prožitkem sounáležitosti - a vůbec.

Vaši ZaV / zdena.fleglova@gmail.com / vaclav.flegl@rozhlas.cz